

[Ole Espersen]

Voigt har gjort det. Derfor var mit grundlæggende spørgsmål, som hr. Ivar Hansen jo overhovedet ikke svarede på: Er det ikke korrekt, at det, hr. Pelle Voigt spurgte om, var ting, som udenrigsministeren og ministeriet gentagne gange havde givet udtryk for i dagspressen – i dagspressen, ikke i nævnet, gentagne gange.

Jeg vil gerne bede hr. Ivar Hansen tage stilling til, om det er korrekt, at det er dér, oplysningerne er kommet fra, og ikke fra nævnet. Det håber jeg vi kan få et svar på.

Lad mig så sige i anledning af hr. Gert Petersens udtalelse om, at vi ikke ønsker private efterretningstjenester: Det ville være uhyrligt, hvis vi havde det. Det er naturligt at interessere sig for det, det er fuldt legalt; det er et udtryk for god taknemmelighed at gøre det, synes jeg, for ellers får vi nogle tilstande, som vi har set i andre lande. Vi risikerer tilstande, som vi har set i USA, hvor mere eller mindre private folk uden om nogen form for demokratisk styring driver deres egen efterretningstjeneste og det, der er værre. Det kan vi ikke lide. Jeg håber ikke, at vi bliver beskyldt for at gå Moskvas ærinde, når vi siger det, men vi kan faktisk ikke lide det. Vi synes, det er ulykkeligt, hvis det sker. Derfor er det helt legalt at undersøge det, og det er også baggrunden for, at vi selvfølgelig har været medvirkende til at tage initiativet til det 2-mands-udvalg, der sidder.

Men lad mig gentage, hr. Ivar Hansen, at det er en national opgave at sørge for, at efterretningstjenester opererer for det offentlige og ikke for mere eller mindre obskure private organisationer, hvilket vi desværre har set eksempel på også herhjemme for ikke så længe siden.

(Kort bemærkning).

Ivar Hansen (V):

Det sidste, hr. Ole Espersen sagde, er vi selvfølgelig grundlæggende enige om.

Jeg har så den bemærkning til hr. Ole Espersen, som jeg ikke nåede før: Hr. Ole Espersen sagde her fra talerstolen for lidt siden, at jeg tilsyneladende var af den opfattelse, at det tredjestørste parti i Danmark ikke var værdigt til at være medlem af Det Udenrigspolitiske Nævn. Det har jeg ikke nævnt med et ord. Jeg har talt om et enkelt medlem af Det Udenrigspolitiske Nævn, der tilfældigvis er medlem af SF. Jeg har ikke sagt et ord om viljen i SF som parti til at overholde spillereglerne. Det er en helt konkret sag, det her drejer sig om.

Og igen: Jeg vil ikke ind i konkrete detaljer. Det, der er afgørende væsentligt for mig, er det – og så skal jeg ikke gentage det mere –: Nævnet accepterer at modtage oplysninger på fortrolig basis. Alligevel går et medlem ned i folketingsalen og stiller spørgsmål, oven i købet dagen før et nyt møde i Det Udenrigspolitiske Nævn er berammet, hvor man vidste, at denne sag igen ville komme på dagsordenen og igen under fortrolighedsprincippet. Det er det, der er det grundlæggende for mig, og det er det, vi bebrejder hr. Pelle Voigt, og det er derfor, vi siger, at vi synes, denne debat er rejst på et meget ejendommeligt grundlag.

Niels Helveg Petersen (RV):

Efter gennemlæsning af debatten i Folketingstidende den 28. oktober har jeg fuld forståelse for, at udenrigsministeren blev godt og grundigt irriteret over hr. Pelle Voigts spørgsmål. Det er min opfattelse, at spørgsmålet i situationen ikke var fair. Spørgeren måtte indse, at et svar ikke kunne gives i folketingsalen, men kun i Det Udenrigspolitiske Nævn, som grundloven har forsynet os med, bl.a. til den slags spørgsmål, og hvis arbejde er omfattet af tavshedspligt.

Et svar fra udenrigsministeren af det indhold havde været fuldt tilstrækkeligt.

Men udenrigsministeren gik videre. Og den del af svaret, hvor ministeren siger, at der er begrundet mistanke om, at spørgeren går andres ærinde, måtte opfattes insinuerende, som en mistanke, oven i købet altså begrundet, om, at spørgeren gik en anden regerings ærinde. Det er en mistanke, som der efter alt, hvad der foreligger oplyst, ikke er belæg for, og som ministeren burde have undladt.

Ministeren må også finde sig i, at der stilles større krav til korrekthed og omhu med de sproglige formuleringer i en udenrigsministers udtalelser, end der stilles til en ordfører for et parti i en spørgetid.

Derfor finder Det Radikale Venstre det nødvendigt at deltage i en beklagelse af ministerens udtalelser, og derfor kan vi stemme for det fremsatte forslag om motiveret dagsorden.

Arne Melchior (CD):

Den sidste sætning, vi hørte fra denne talerstol, beklager jeg.